

4 Kas EÜ artiklit 49 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus siseriiklik regulatsioon, mis keelab avalike hasartmängude korraldamise ja vahendamise Internetis, kui samas — ka siis, kui on tegemist üheaastase üleminekuajaga — võimaldatakse proportsionaalsusest lähtudes, noorsoo- ja mängijate kaitsest kinnipidamise tingimusel, nimeliselt kahele professionaalsele hasartmängude vahendajale, kes tegutsesid selle ajani üksnes Internetis, oma tegevuse ümberkorraldamine, kasutamaks liidumaade vahelise lepinguga lubatud turustamisviise?

11. veebruaril 2008 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Belgia Kuningriik

(Kohtuasi C-47/08)

(2008/C 128/30)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: J.-P. Keppenne ja H. Støvlbæk)

Kostja: Belgia Kuningriik

Hageja nõuded

— Tuvastada, et kuna Belgia Kuningriik seab notari kutsealal tegutsema hakkamise tingimuseks kodakondsuse ja kuna ta ei ole üle võtnud direktiivi 89/48/EMÜ⁽¹⁾ notari tegevusala osas, siis on Belgia Kuningriik rikkunud kohustusi, mis tulenevad EÜ asutamislepingust ja eriti EÜ artiklitest 43 ja 45 ning direktiivist 89/48/EMÜ vähemalt kolmeaastase kutseõppe läbimisel antavate kõrgharidusdiplomite tunnustamise üldsüsteemi kohta;

— mõista kohtukulud välja Belgia Kuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon heidab oma hagi kostjale esiteks ette, et kuna ta seab notari kutsealal tegutsema hakkamise ja tegutsemise tingimuseks kodakondsuse, siis takistab ta ebaproportsionaalselt EÜ artiklis 43 sätestatud asutamisevabadust. EÜ artikkel 45 näeb tõepoolest ette, et asutamisevabadust käsitlevat peatükki ei kohaldata tegevusalade suhtes, mis on otseselt ja konkreetselt seotud avaliku võimu teostamisega. Komisjoni arvates on siiski ülesanded, mida

notarid Belgia õiguse kohaselt täidavad, niivõrd vähesel määral seotud avaliku võimu teostamisega, et need ei saa kuuluda selle artikli kohaldamisalasse ja õigustada taolist asutamisevabaduse piirangut. Nende ülesannetega ei anta notaritele nimelt sunnimeetmete rakendamise pädevust ja siseriiklikul seadusandjal oleks võimalik kehtestada kodakondsuse tingimusega võrreldes vähem piiravaid meetmeid, näiteks asjaomaste ettevõtjate suhtes rangete kutsealal tegutsema hakkamise tingimuste, eriliste kutsealaste kohustuste ja/või erikontrolli kehtestamine.

Teise väitega heidab komisjon muuhulgas kostjale ette, et ta on oma kohustusi rikkunud, kuna ta ei ole üle võtnud direktiivi 89/48/EMÜ notari kutseala osas. Kuna tegemist on reguleeritud kutsealaga, siis on direktiiv sellele kutsealale täiel määral kohaldatav ning notarite puhul nõutava kõrge kvalifikatsioonitaseme saaks hõlpsasti tagada sobivustesti või kohanemisajaga.

⁽¹⁾ Nõukogu 21. detsembri 1988. aasta direktiiv 89/48/EMÜ vähemalt kolmeaastase kutseõppe läbimisel antavate kõrgharidusdiplomite tunnustamise üldsüsteemi kohta (EÜT 1989, L 19, lk 16; ELT eriväljaanne 05/01, lk 337)

11. veebruaril 2008 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Prantsuse Vabariik

(Kohtuasi C-50/08)

(2008/C 128/31)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: J.-P. Keppenne ja M. H. Støvlbæk)

Kostja: Prantsuse Vabariik

Hageja nõuded

— Tuvastada, et kuna Prantsuse Vabariik seab notari kutsealal tegutsema hakkamise tingimuseks kodakondsuse, siis on Prantsuse Vabariik rikkunud EÜ asutamislepingust ja eriti EÜ artiklitest 43 ja 45 tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Prantsuse Vabariigilt.